



Sebastià Taltavull Anglada
Bisbe de Mallorca

Pot ser ets l'únic «evangeli» que molts llegiran!

Hem de parlar d'eficàcia, de compte de resultats. La convicció ens ve de quan Déu mateix diu que «la paraula que surt dels seus llavis no tornarà infecunda, sense haver complert la missió que li ha confiat». El fet és que quan se sembra bé, el sembrador pot dormir tranquil perquè sap que el creixement no depèn d'ell, i viu confiat. L'únic que ha de fer és crear un bon ambient que protegeixi, primer de tot la llavor en el cor de la terra, i després la planta en les diferents fases. Com diu Jesús, la llavor és la Paraula de Déu, el sembrador és el Crist; tothom qui el troba viurà per sempre. El més impressionant, però, és que també a nosaltres ens ha confiat la sembra pel fet de fer-nos participar de la seva mateixa missió, fins a dir-nos directament: «Déu us fa a vosaltres el do de conèixer els secrets del Regne».

Paraules DE VIDA

Al mateix temps que som «sembradors» també som el «terreny» que acull la Paraula. Ser les dues coses alhora exigeix de nosaltres molta coherència i decisió constant. Qui sap si som l'únic «evangeli» que molts llegiran. Per una banda, necessitam obrir el nostre cor a la Paraula com a bona llavor que ens arriba i fa de cadascú de nosaltres una bona nova per als altres, un Evangeli vivent. Si això es dona, estam capacitats per a sembrar i fer que aquesta mateixa Paraula de Déu arribi cada dia a persones noves, tant si estan acostumades a escoltar-la com si no n'han tingut notícia mai. Pensem que depèn de nosaltres que moltes persones es trobin amb Jesús i descobreixin que puguin arribar a ser el primer en la seva vida, el seu referent principal.

El compte de resultats prové de la mateixa força de la Paraula, que és viva i eficaç i és on hem de posar tota la nostra confiança, perquè –com diu Isaïes– «així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat». La pandèmia global junt amb la crisi sanitària i econòmica que la humanitat està patint ens obliga a viure un temps de prudència, de paciència i d'esperança activa. Un temps que, per a molts, està sent d'una descoberta més accentuada de la interioritat i la solidaritat. Deixem que Crist trobi en nosaltres un bon terreny i puguin fer-hi una bona sembra, on es faci realitat una nova convivència en la justícia, en la fraternitat, en la solidaritat i en el fet de compartir.



Sebastià Tattavull Anglada
Bisbe de Mallorca

Paraules DE VIDA

¡Tal vez eres el único «evangelio» que muchos leerán!

Debemos hablar de eficacia, de la cuenta de resultados. La convicción nos viene de cuando Dios mismo dice que «la palabra que sale de sus labios no volverá infecunda, sin haber cumplido la misión que le ha confiado». El hecho es que cuando se siembra bien, el sembrador puede dormir tranquilo porque sabe que el crecimiento no depende de él, y vive confiado. Lo único que tiene que hacer es crear un buen ambiente que proteja, en primer lugar la semilla en el corazón de la tierra, y luego la planta en sus diferentes fases. Como dice Jesús, la semilla es la Palabra de Dios, el sembrador es Cristo; todo el que lo encuentra vivirá para siempre. Lo más impresionante, sin embargo, es que también a nosotros nos ha confiado la siembra por el hecho de hacernos participar de su misma misión, hasta decirnos directamente: «Dios os hace a vosotros el don de conocer los secretos del Reino».

Al mismo tiempo que somos «sembradores» también somos el «terreno» que acoge la Palabra. Ser las dos cosas a la vez exige de nosotros mucha coherencia y decisión constante. Quién sabe si somos el único «evangelio» que muchos leerán. Por un lado, necesitamos abrir nuestro corazón a la Palabra como buena semilla que nos llega y hace de cada uno de nosotros una buena nueva para los demás, un Evangelio viviente. Si esto se da, estamos capacitados para sembrar y hacer que esta misma Palabra de Dios llegue cada día a personas nuevas, tanto si están acostumbradas a escucharla como si no la han oído nunca. Pensemos que depende de nosotros que muchas personas se encuentren con Jesús y descubran que pueda llegar a ser el primero en su vida, su referente principal.

La cuenta de resultados proviene de la misma fuerza de la Palabra, que es viva y eficaz y es donde tenemos que poner toda nuestra confianza, porque —como dice Isaías— «así como la lluvia y la nieve caen del cielo, y no vuelven, sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, que da semilla al sembrador y pan para comer, así será la palabra que sale de mi boca: no se volverá infecunda, sin haber hecho lo que yo quería y haber cumplido la misión que yo le había confiado». La pandemia global junto con la crisis sanitaria y económica que la humanidad está sufriendo nos obliga a vivir un tiempo de prudencia, de paciencia y de esperanza activa. Un tiempo que, para muchos, está siendo de un descubrimiento más acentuado de la interioridad y la solidaridad. Dejemos que Cristo encuentre en nosotros un buen terreno y pueda hacer una buena siembra, donde se haga realidad una nueva convivencia en la justicia, en la fraternidad, en la solidaridad y en el compartir.

ECOLOGIA I BÍBLIA

Delegació d'Ecologia i Cura de la Creació
Amb la col·laboració de Mn. Francesc Ramis Darder

Desert i verger

Sota la metàfora de la terra malmenada per la degradació ecològica, l'Esclusura denuncia les urpes de la injustícia que devasten la societat. Quan Adam i Eva, símbol de la humanitat, van devorar el fruit de l'arbre, van perdre el paradís, al·legoria de la comunitat feliç, per a malviure en terra d' "espines i cards", resso de la societat enfrontada per l'odi (Gn 3,14-19).

Massa vegades Israel, assentat en la injustícia, apareix sota l'esment del "desert, l'estepa, i l'erm" (Is 34,6-7); després del símbol de la terra desèrtica, aflora la identitat del poble idòlatra, incapaç de conduir-se per la senda "molt bona" (Gn 1,13), planejada per Déu al començament del temps.

No obstant això, el Senyor no consent l'esterilitat del seu poble; per això proclama: "Faré brollar rius [...] i fonts [...] per a transformar el desert en estany, i l'estepa en fonts d'aigua" (Is 41,18). Els rius i les fonts constitueixen la metàfora dels qui comprometen la seva vida a regar la terra estèril, esbós de la societat injusta, amb l'aigua, al·legoria de la solidaritat, amb què el desert il·luminarà el verger, metàfora de la humanitat agermanada en la fraternitat.

Accions pràctiques:

Quan surtis d'una habitació, oficina o sala apaga sempre el llum.
Evita el consum de productes "d'usar i tirar".

#AhoraMásQueNunca

Únete al Papa y ayuda a los que ayudan en territorios de misión

Fondo de emergencia de OMP - COVID 19

fulldominical

la revista cristiana de la diòcesi de mallorca

EDITA
Secretaria de Comunicació
Carrer Seminari, 4 - 3r pis
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 21 46 01
mcs@bisbatdemallorca.com

DIRECCIÓ
Cristina Sánchez Bernardo
www.bisbatdemallorca.com
Dipòsit legal: PM 696/1986

IMPRIMEIX
Serveis Gràfics Eugeni
Carrer Temple, 16
07001 Palma (Illes Balears)
Tel. 971 24 49 79
tgeugeni@gmail.com



Mans Unides ha destinat ja més de 4,3 milions d'euros a pal·liar les conseqüències de la pandèmia de coronavirus entre les poblacions més vulnerables

A través de projectes d'emergència i de la reformulació d'iniciatives ja aprovades.

Des que el mes de març passat l'Organització Mundial de la Salut qualificà la crisi del coronavirus com a pandèmia, Mans Unides ha destinat ja més de 4,3 milions d'euros a pal·liar les conseqüències que aquesta situació està tenint entre la població més vulnerable dels països més empobrits.

L'ONG ha secundat 94 projectes d'emergència -als quals ha destinat un pressupost de 2,5 milions d'euros- i reformulat 177 projectes de desenvolupament, que tenia prèviament en marxa, per a incloure accions relacionades amb la pandèmia -per un import d'1.872.000 euros- i que estan permetent donar resposta a peticions sanitàries, preventives i alimentàries provocades per les situacions de fam generades pel confinament i atendre els sectors de població més desfavorits: migrants (refugiats i desplaçats), poblacions indígenes, treballadors informals, dones, nins i ancians.

Poblacions indígenes abandonades a l'Amazònia

Per a Juan de Amunátegui, coordinador de Projectes de Mans Unides a Amèrica Llatina, "la crisi del coronavirus ha exacerbat crisis ja existents que enfonsen les seves arrels en constants violacions dels drets humans que es justifiquen en nom d'interessos econòmics i polítics més que discutibles".

"Malgrat que els nivells de contagi al Brasil, el Perú i l'Equador són en aquests dies realment preocupants, és especialment alarmant la situació de l'Amazònia -continua De Amunátegui- on les comunitats indígenes es troben abandonades per la majoria dels governs, més preocupats a afavorir els interessos econòmics que a protegir els drets d'aquestes comunitats o el medi ambient". "Per això, estam realitzat un esforç especial per a l'atenció sanitària i ajuda alimentària a un nombre important de comunitats indígenes amazòniques abandonades a la seva sort i entre les quals detectam un fort aprofundiment de la pobresa extrema i la fam", assegura.



En aquests mesos, Mans Unides ha aprovat 32 projectes d'emergència en el continent per un import d'1.118.973 euros.

De l'economia informal a la indigència a Àsia

A Àsia, en gairebé tots els països on treballa Mans Unides, es van prendre mesures dràstiques de confinament poc després de declarar-se la pandèmia i això ha protegit els seus habitants des del punt de vista sanitari, però no de l'econòmic. "En països com l'Índia, on entorn d'un 35% de la població treballa en l'economia informal i ha de sortir diàriament a guanyar-se el manteniment, la situació humanitària i social dels més vulnerables és tràgica", assegura Ramón Álvarez, coordinador de Projectes d'Àsia.

Paradoxalment a Àsia, el continent on es va originar el virus, l'impacte ha estat molt limitat, tenint en compte, sobretot, que a Àsia habita el 60% de la població mundial, "encara que aquesta tendència sembla estar revertint en països com l'Índia on, avui dia, la situació és extremadament preocupant", explica Álvarez.

En aquest continent, Mans Unides ha aprovat 29 projectes d'emergència per valor de 410.123 euros.

Extrema feblesa de la infraestructura sanitària a Àfrica

A Àfrica, encara que la propagació de la pandèmia ha tingut un ritme lent si el comparam amb l'ocorregut a Europa o Amèrica del Nord, les xifres no cessen d'augmentar amb desigual incidència en uns països i en uns altres. No obs-

tant això, "les dades de què es disposa no es corresponen amb una realitat que endevinam infinitament pitjor atesa la gairebé nul·la existència de tests que puguin llançar informació fiable", explica Mabel Ibáñez, coordinadora de Projectes d'Àfrica.

"Estam especialment preocupats pel creixement alarmant de casos en alguns països en els quals treballam com el Marroc, Mauritània, Egipte, Camerún, Nigèria o Sudan" afirma Ibáñez.

Tenint en compte l'extrema feblesa de les estructures sanitàries en la majoria dels països i els pocs recursos humans i materials de què disposen, Mans Unides s'està bolcant en projectes de prevenció i de reforç d'estructures sanitàries i suport d'ajuda alimentària i medicaments als col·lectius i comunitats més vulnerables.

"Aquestes comunitats estan sofrint en major mesura els efectes dels tancaments de fronteres declarats per diversos països, el confinament i la carestia dels béns de primera necessitat, motiu pel qual estam seriosament preocupats pels efectes devastadors que la fam està produint ja en els més desfavorits", afirma Ibáñez. Al continent africà, Mans Unides ha destinat ja 925.398 euros a través de 33 projectes d'emergència.

"No podem romandre impassibles davant el drama de la fam i la pobresa que està generant la crisi del coronavirus entre les persones més pobres dels països més empobrits", denuncia Clara Pardo, presidenta de l'ONG.

"En alguns d'aquests països estam assistint, a més, a situacions dramàtiques en les quals els efectes del canvi climàtic -pluges torrencials, sequeres...- estan empitjorant més, si cap, la situació de milions de persones. No esperem que la situació sigui irreversible i hàgim d'assistir, de nou, al terrible drama de la fam extrema entre els qui ja estan tenint problemes per a alimentar-se tots els dies", alerta la presidenta de Mans Unides.

**Lectura del profeta Isaïas
55, 10-11**

Esto dice el Señor: Como bajan la lluvia y la nieve desde el cielo, y no vuelven allá, sino después de empapar la tierra, de fecundarla y hacerla germinar, para que dé semilla al sembrador y pan al que come, así será mi palabra que sale de mi boca: no volverá a mí vacía, sino que hará mi voluntad y cumplirá mi encargo.

Salmo responsorial (salmo 64)

La semilla cayó en tierra buena y dio fruto.

**Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los
Romanos 8, 18-23**

Hermanos: Considero que los trabajos de ahora no pesan lo que la gloria que un día se nos descubrirá. Porque la creación expectante está aguardando la plena manifestación de los hijos de Dios; ella fue sometida a la frustración no por su voluntad, sino por uno que la sometió; pero fue con la esperanza de que la creación misma se vería liberada de la esclavitud de la corrupción, para entrar en la libertad gloriosa de los hijos de Dios. Porque sabemos que hasta hoy la creación entera está gimiendo toda ella con dolores de parto. Y no sólo eso; también nosotros, que poseemos las primicias del Espíritu, gemimos en nuestro interior aguardando la hora de ser hijos de Dios, la redención de nuestro cuerpo.

**Lectura del santo Evangelio según san Mateo
13, 1-23**

Aquel día salió Jesús de casa y se sentó junto al lago. Y acudió a él tanta gente que tuvo que subirse a una barca; se sentó y la gente se quedó de pie en la orilla. Les habló mucho rato en parábolas: -Salió el sembrador a sembrar. Al sembrar, un poco cayó al borde del camino; vinieron los pájaros y se lo comieron. Otro poco cayó en terreno pedregoso, donde apenas tenía tierra, y como la tierra no era profunda brotó en seguida; pero en cuanto salió el sol, se abrasó y por falta de raíz se secó. Otro poco cayó entre zarzas, que crecieron y lo ahogaron. El resto cayó en tierra buena y dio grano: unos, ciento; otros, sesenta; otros, treinta. El que tenga oídos que oiga.

**Lectura del llibre del profeta Isaïes
55, 10-11**

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar fins que dóna el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet lo que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

Salm responsorial (salm 64)

La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

**Lectura de la carta de sant Pau als cristians de
Roma 8, 18-23**

Germans: Jo pens que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la collita que vindrà, gemegam també interiorment, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

**Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu
13, 1-23**

Aquell dia Jesús sortí de casa i s'assegué devora la mar. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà devora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: -«El sembrador va sortir a sembrar. Quan sembrava, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. Tot d'una va néixer, ja que la terra era poc fonda, però, com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards varen créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tengui orelles, que ho senti.

Dilluns, 13.**Dilluns de la setmana XV.**

Sant Enric, sant Esdres, sant Siles.
Missa: Is 1, 10-17; Sal 49, 8-9. 16-17.
21. 23; Mt 10, 34 – 11, 1.

Dimarts, 14.**Dimarts de la setmana XV.**

Sant Camil de Lellis, sant Francesc Solano, beat Gaspar de Bono. Missa: Is 7, 1-9; Sal 47, 2-8; Mt 11, 20-24.

Dimecres, 15.**Sant Bonaventura,**

sant Wladimir, sant Pompili M. Pir-

roti. Missa: Is 10, 5-7. 13-16; Sal 93, 5-10. 14-15; Mt 11, 25-27.

Dijous, 16.**Mare de Déu del Carme,**

sant Sisenand, santa Maria Magdalena Postel. Missa: 1S 26, 7-9. 12. 16-19; Sal 101, 13-21; Mt 11, 28-30.

Divendres, 17.**Divendres de la setmana XV.**

Santes Justa i Rufina, sant Aleix, santa Hedwig. Missa: Is 38, 1-6. 21-22. 7-8; Is 38, 10-12. 16; Mt 12, 1-8.

Dissabte, 18.**Dissabte de la setmana XV.**

Sant Arnau, sant Frederic, santa Teodòsia. Missa: Mi 2, 1-5; Sal 9, 22-25. 28-29. 35; Mt 12, 14-21.

Diumenge, 19.**Diumenge XVI de durant l'any i setmana IV del saltiri.**

Sant Epafra, santa Macrina, santa Àurea. Missa: Sa 12, 13. 16-19; Sal 85, 5-6. 9-10. 15-16a; Rm 8, 26-27; Mt 13, 24-43.

